

Formannen i Lillehammer Motorsykkel klubb: — Vi vil helst vekk fra gatene, må få et sted vi kan være sammen

Motorsyklister er et yndet vilt for mange som er kritisk innstilt til ungdom og fart. Det at man har motorsykkel er nærmest identisk med fartsbelle, råsvin og alt mulig annet på den negative kontoen. På ulykkesstatistikker har motorsyklistene lett for å holde seg godt oppe, årlig skjer det mange dødsulykker. Ifølge statistikken iallfall. — Statistikk kan lyve, og det er helt klart at disse statistikkene gir et noe skjevt bilde av det faktiske forhold. Det er bevist av andre. Prosentvis skjer det nemlig meget få ulykker med motorsyklister, påstår formannen i Lillehammer Motorsykkelklubb, Odd Magne Olsen overfor Gog LT.

Byens motorsykkelklubb ble stiftet i april i år, og har vel 30 medlemmer. Det kreves for å bli medlem at man har motorsykkel eller i det minste er motorinteressert.

Hittil har klubben engasjert

sine medlemmer med filmkvelder og ferdighetsløp, foruten turer på søndager om sommeren.

Verksted og prat
— Hvorfor egentlig en slik klubb?
— Hensikten er at de som er interessert i motorsykler skal kunne komme sammen, diskutere og dyrke sin hobby, sier Odd Magne Olsen, som har noe spesielt på hjertet: De motorsykkelinteresserte skulle hatt et sted å holde til! De ville hatt et sted hvor de kunne hatt verksted for sine sykler, hvor de kunne pratet sammen og vært seg selv med sine interesser. — For to år siden var vi i kontakt med kommunen for å få et sted. Joda, det ville kommunen prøve å hjelpe oss med. Bare det at lovnaden ble stående der. Noe mer skjedde ikke. Men nå har vi tatt opp tanken igjen alvorlig, og det er Ham-merseng som nå er mest

aktuelt. Det er holdt en be-faring i kjelleren på Ham-merseng, hvor det er fire aktuelle rom, derav et stort sted som kunne brukes til verksted. Imidlertid settes det strenge krav til det brann-tekniske, og det er dette som nå vurderes, sier Olsen, som virkelig håper at dette nå går i orden.

Tekst og foto: Terje Lisodegård

Få vekk kjøringen
— For det er klart at har vi ikke noe sted å være må vi «rase» rundt med våre motor-sykler, og dermed har vi kritikken i gang igjen. Det er ikke noe ønskemål for oss å rase rundt i gatene, mest av alt ønsker vi å ha et sted hvor vi kan være uten å forstyrre andre, sier klubbens formann.

— Vi snakket om skader, har medlemmene i Lillehammer vært utsatt for alvorlige uhell?
— Blant våre medlemmer har vi hatt ytterst få skader og uhell. Vi har vært innblan-det i uhell, men aldri av alvorlig karakter. Verdt er det også å merke seg at ingen av våre medlemmer har vært bodelagt etter radarkontrol-ler. Så i virkeligheten raser vi ikke så fort fram som mange hevder, sier Olsen.

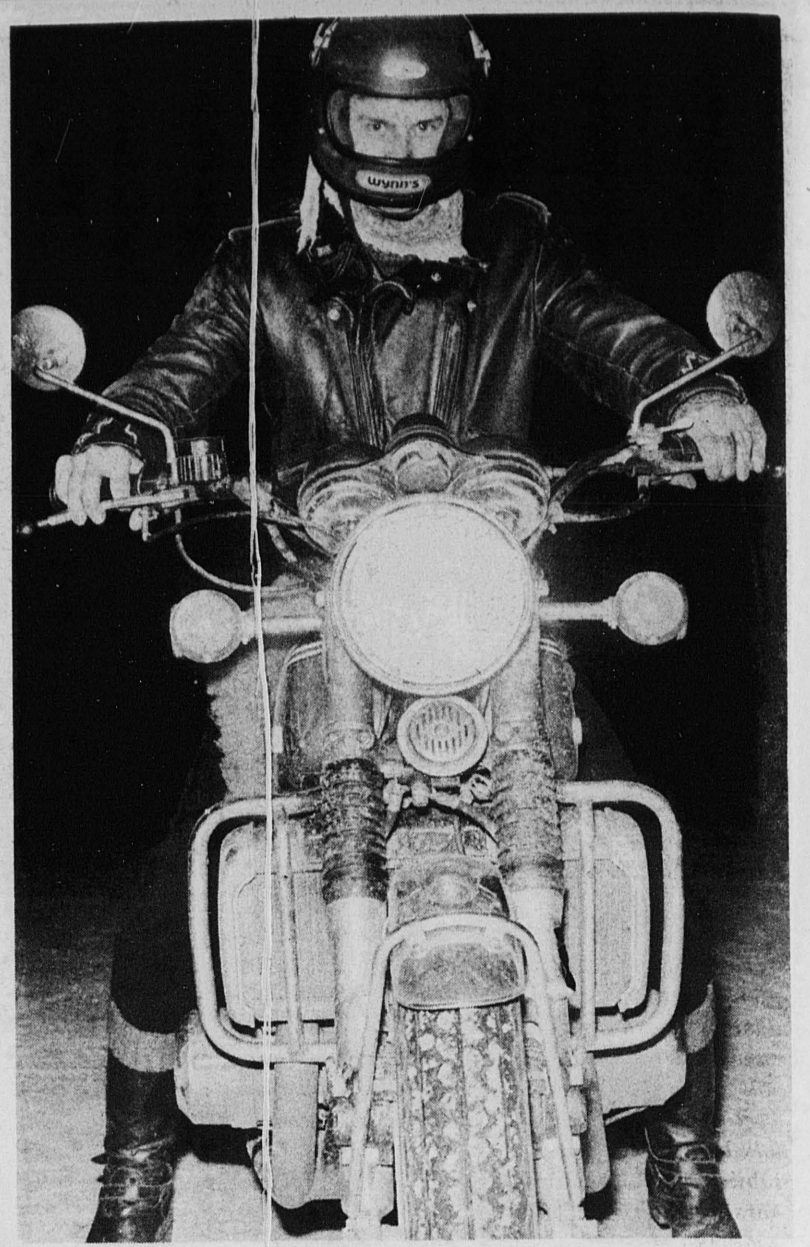
— Hva skjer hvis en blir tatt i kontroll, synes de andre det er svært?
— Nei, tvertimot, han får heller kjøft av de andre i klub-ben. Det har aldri vært noe

mål for oss å kjøre fortest mulig. Jeg kan være enig i at tilstandene ikke var like fine før vi startet klubben. Da kun-ne det hende at det gikk radig i byens gater, gater som vi forøvrig ønsker å komme oss vekk fra.

Kostbare kjøretøy
Det er ikke småtterier motorsyklene koster for tiden. Medlemmer i Lillehammers klubb har kjøretøyer fra 7.000 til vel 30.000. En av de store i byen koster 38.000 kroner.
— Og det er ikke rimelig å kjøre slike sykler heller. Av-giften til Staten koster det samme som for biler. For-sikringene er dyrere, vi får ikke bonus, sier Olsen.

— Dette med et felles verksted måtte være et blink-skudd?
— Ja, helt sikkert. Vi kunne spare oss for mange utgifter. Det nytter ikke å reise til et verksted hver gang noe galt skjer med kjøretøyet. Det meste kunne vi ordne selv om vi hadde et eget verksted. Der kunne vi også lært mye om motor og denslags.

Ikke fem øre
Byens motorsykkelklubb har ikke mottatt fem øre av kommunen i form av tilskudd. Kommunene ser forskjellig

Formannen Odd Magne Olsen

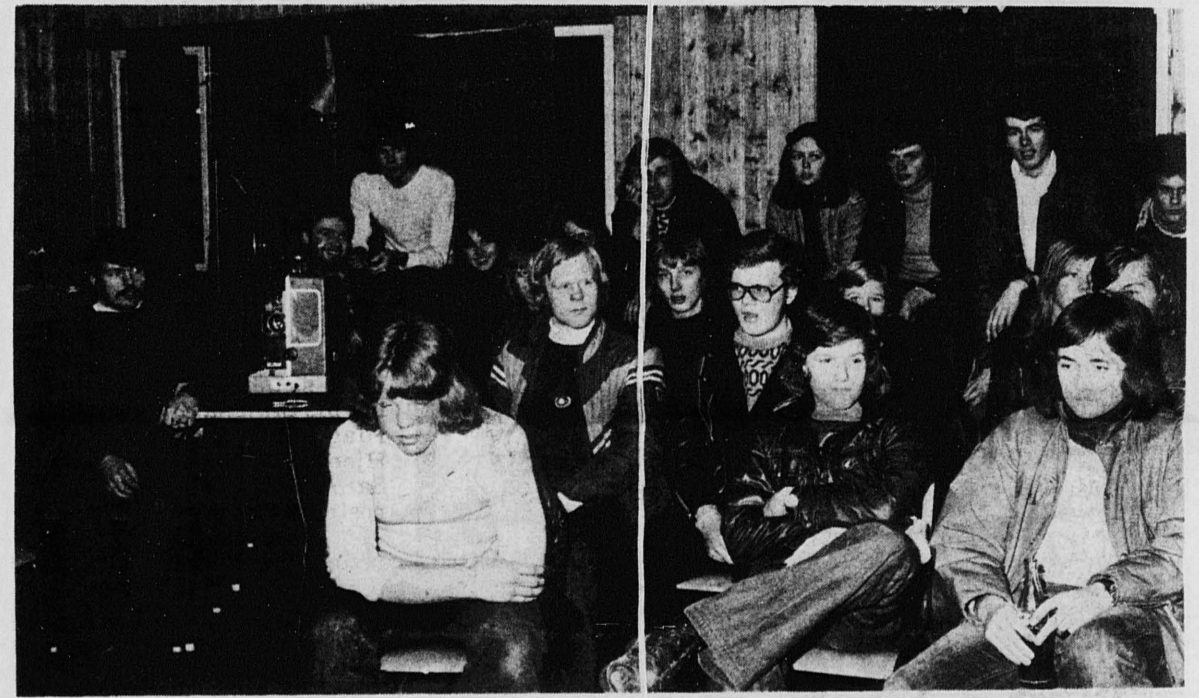
Tre av «lettvektene», fra venstre: Roy Finstad, Terje Erlandsen og Guttorm Burøy.

Berettiget ønskemål

Lillehammer Motorsykkelklubb er en forholdsvis liten og anonym klubb i Lillehammers foreningsliv. Like fullt representerer denne klubben noe vesentlig i ungdomsbildet. Motor og denslags er noe som interesserer en vesentlig del av vår ungdom, og det er ikke bare å blåse i nesen av dette faktum. Derfor er ikke klubbens ønske om å få et sted å være uberettiget.

Hyggelig er det å notere seg at Lillehammer Motorsykkelklubb er ikke har den oppfatning at annen ungdomsaktivitet er dårligere enn det den driver med selv. Klubben går ikke til angrep på andre ungdomshobbyer for å fremme sin egen sak. Enkelte andre ungdomsgrupper i byen har lett for å gjøre det. For en tid siden kunne man i en her-værende avis lese en sak om hvordan man kunne løse ungdomsproblemene i byen.

Det gjorde man ved blant annet å gå til an-grep på idretten, som skulle være fryktelig feil. Motorsykkelklubben er ikke av den mening.

Sist onsdag hadde motorsykkelklubben filmkveld på Hesteskoen.

i fokus

Dette er siste DUS før jul, og derfor tar vi opp julefeiringen under «Ung mening» denne uken. De fleste har vel fått inntrykk av at «Ung mening» skal være en brevspalte. Det er riktig, men noen ganger kommer vi også til å ha små rundspøringer under denne vignetten, for å la unge slippe til med uttalelser om aktuelle problemer. Julen er vel ikke akkurat noe problem, men det er ikke tvil om at det er stor diskusjon rundt julefeiringen blant de unge. Noen mener julen blir feiret på en uverdigg måte, mens andre spør om julefeiringen er berettiget i det hele tatt. Og selvfølgelig er det mange som er fornøyd med den måten vi feirer julen på i vårt land.

Under «Ung mening» kommer forskjellige syn fram. De fleste har vel lagt merke til at vi har begynt med en del plateanmeldelser på DUS. Dette kommer vi til å fortsette med en tid, hvis det er interesse for det. Hva mener du?

Skriv noen ord! GOD JUL!

Stian

ung mening

Tenker vi lenger over hvorfor vi feirer jul?

Nå når julen nærmer seg med stormskritt, har vi vært ute på gaten for å høre ungdommens oppfatning av dagens måte å feire jul på. De vi har vært i kontakt legger ikke skjul på at det

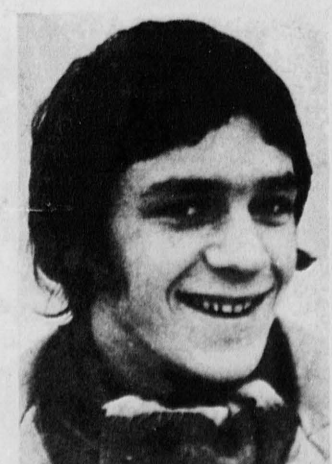
gjøres for mye ut av julen i dag, det som julen egentlig feires til minne som kommer i annen rekke. Det som først og fremst teller, er alt maset og kjaset med julebord og julepakkeinnkjøp.

Kristian Røttereng, 17 år, Lillehammer.
Det er alt for mye kjas og mas i forbindelse med julefeiringen. Det hele er et void-

Kristin Røttereng

somt stress, og vi overdriver veldig denne feiringen. Det hele går bare ut på å spise og drikke. Julegaver kjøpes inn i fleng, og ikke nok med det, de kjøpes bare for å kjøpe. De fleste julegaver er bare overfladiske, man tenker ikke på å gi for å glede, men bare for å gi slik alle andre gjør. Og det som kanskje er verst er at en ikke tenker på hva som ligger bak julefeiringen, vi har nesten glemt hvorfor vi feirer jul.

Geirr R. Holm

Geirr R. Holm, Folløbu
Jeg synes julefeiringen er blitt for avhengig av lommeboken. Det inntrykket jeg har, er at julehandelen øker mer og mer for hvert år. Dette er etter min oppfatning feil, fordi selve grunnen til julefeiringen blir borte i gavedryss.

Slik det er nå virker det hele som hykleri, man feirer julen bare for å feire og kose seg. Julen har jeg ikke noe i mot, men feiringen har utartet seg til rene feberer. Denne «julefeberen» begynner også alt for tidlig, allerede tidlig i november starter man opp med de første julebordene. Dette viser at selve julen har kommet i annen rekke, feiringen i første. Litt mer stille og billig jul er bedre ut fra stressfaktoren og slø-singen.

Birger Barli

Birger Barli, 19 år, Brøttum
Julefeiringen har glidd veldig ut, dette med julegaver er det blitt gjort alt for mye ut av. Det er få som tenker på hva julen egentlig er. De tenker vel kanskje på det, men de bryr seg ingen ting om det. I julen er det en veldig fråsting i mat. Kanskje ikke så mye i de enkelte hjem, men i meget høy grad ved julebord rundt omkring på de forskjellige hoteller. Selvsagt mener jeg at vi

skal feire jul, men jeg tror ingen har vondt av å redusere forbruket av mat og og ikke minst drikke i julen. Vi kan om ikke annet ofre en tanke på dem som ikke har anledning til å feire julen på den måten vi har.

Vigdis Nordvang

Vigdis Nordvang, 16 år, Lillehammer
Det brukes alt for mye penger på julegaver. Vi kjøper bare for å kjøpe, men det jo tanken bak som teller og ikke hvor dyre og flotte gavene er. Alle julebordene mener jeg er noe tull, i hvert fall i den form det nå er. Hvis man kunne begrense disse litt, kan de til nød gå an. En annen ting jeg mener er svært viktig er at feiringen av julen ikke behøver å starte så tidlig som den gjør nå. Nå er det jo fullt kjørt allerede fra midt i november.

Tor Reislien, 18 år, Lillehammer
Julen er jo en gammel tradisjon som henger igjen i folk og det vil den vel alltid til å gjøre. Før var det jo slik at julen var en høytid, hvor folk var samlet om det vi virkelig skal feire jul for. I dag tror jeg ikke folk tenker noe særlig over hva julen egentlig er til minne om.

Kjempene på Dovrefjell

Folque: Kjempene på Dovrefjell
Bortsett fra tittelmelodien «Kjempene på Dovrefjell» har ikke denne platen noen lokal tilknytning. Det forhindrer ikke at dette er en brukbar LP, selv om vi ikke er fristet til å trekke fram de store lovordene. Etter TV-programmet i høst, der Folque spilte sammen med Difference for å vise bredden i dagens norske musikk, stilte jeg store forventninger til denne platen. Jeg må imidlertid si at jeg er noe skuffet. Platen er blitt drepene enforform, takket være kjedelige arrangementer: På sli at si hver eneste melodi synger vokalistene alene i begynnelsen, før hele orkesteret dumper inn med full «guffe». Dette gir en fin effekt på enkelte melodier, men Folque har overdrevet.

Platen ville også fått mer liv, hvis gruppen hadde benyttet seg av flere vokalist. Lisa Hjeltnes har en god stemme, men blir kjedelig i lengden.

Etter Forum-Festivalen i 1974 ble Folque karakterisert som et folk-rockband, og denne betegnelsen dekker fremdeles. Gruppen har funnet fram en rekke gamle og glemte stev og viser, og satt melodi til disse. —Vårt mål er å bevare gammel folkemusikk, har medlemmene i gruppen uttalt. Det er vi ikke i tvil om at de gjør ved å gi ut en slik plate, og det er det mest positive ved hele platen.

Musikalsk sett er Folque heilt på høyde med andre lignende grupper i Norge, men arrangementene svikter altså...

-stian

Kjente singeler på nytt og godt album fra Sweet

Det er lenge mellom hver gang det kommer et dobbelalbum med en studio-LP og en live-LP med Sweets «Strung up» er sammensatt på denne måten. Albumet er stort sett sammensatt av tidligere singel-plater fra Sweet, og det er de kjente melodier som: «Action», «Fox On The Run», «Blockbusters», «Set me free» og «Halleluia». Alle disse singlene har vært svært populære, og det ser det også ut til at dette dobbelalbumet skal bli.

Platen har for lengst sikret seg en plass på «Lillehammertoppen», og det skulle tyde på at den også har blitt godt mottatt i vårt distrikt. Det er ingen grunn til at den ikke skulle bli det, for det er en god plate. Både live- og studio-innspillingene er av høy kvalitet, og det er morsomt å kunne sammenligne to så forskjellige innspillinger.

Sweet er en av de pop-gruppene som utnytter teknikk og elektrisitet til fulle. Det kan bli for mange «ulyder» av en slik utnyttelse, men Sweet er et av de få bandene som klarer å «holde seg i skinnet», slik at ikke bruken blir overdrevet.

I det hele tatt klarer virkelig Sweet å balansere musikk og sang på en fin måte, og det er vel også grunnen til at de er såpass populære.

Sweet-medlemmene trakterer sine instrumenter helt ypperlig, og musikk-stilen deres er svært «hard»: Beinhart beat og rock. Det er denne typen musikk som er mest populær i Lillehammer og Gudbrandsdalen for tiden, så platen burde ha store sjanser til å bli enda mer populær her.

stian

DEGNES
KASSETTER
TILBUD
OTTA VINSTRA
LILLEHAMMER

PLATER OG KASSETTER
Utlaget finner du hos
Pipe-Larsen
Storgt. 75 - tlf. Lhmr. 51 524